

2 ženski glavni osobi in se dá predstavljati brez vseh sceničnih težav na vsakem odru.

10. vezek. „Serežan“. Opereta v 1 dejanji po hrvaškem, znana iz predstav dram. društva na ljubljanskem gledališču. — „Svoje glavneži“. Vesela igra v 1 dejanji, prav kratkočasna šaljiva igrice, ki potrebuje 3 moške in 3 ženske osebe in se bode gotovo povsodi, dobro igrana, posebno prikupila.

11. vezek. „Roza“. Izvirna igra v 3 dejanjih, spisal dr. Fr. Celestin. Ta igra nam podaja v prav lepem jeziku v vezanej besedi boj ženskega srca med emancipacijo in ljubeznijo, ktera zadnja slednjic zmaga. Igra se prav lepo bere in se bode tudi igrana prikupila, če je glavna naloga v dobrih rokah. Potrebuje ta zanimiva igra le 3 moške in 2 ženski osobi in se dá prav lahko predstavljati.

12. vezek. „Klobuk“. Vesela igra v 1 dejanji po francoskem poslovenil V. Mandelc. Prav dobra, komičnih situacij polna igra, ki se bode posebno dobro dopadla, ako je komična naloga sluge Timoteja, glavna naloga vse igre, v dobrih rokah. Potrebuje igra 3 glavne moške in 2 ženski osobi in 2 manjši moški. — „Tičnik“. Opereta v 1 dejanji, znana po lepej muziki dr. Benjamina Ipavca od predstav v ljubljanski čitalnici in na ljubljanskem gledališču. Libreto, akoravno sam za-se nima posebne vrednosti, utegne vendar zanimiv biti v enem ali drugem oziru. Iz navedenega je videti, da dramatično društvo prav vspešno dela na polji slovenskega dramatičnega slovstva, ter skuša ustrezati v prvej vrsti potrebam slovenskih diletantiških odrov. Ta delalnost pa bode še veliko bolj izdatna, če bode našlo društvo isto podporo od slovenskih domoljubov, ktero gotovo zasluži njegova važna naloga.

V a b i l o.

Moje srbske, hrvatske in slovenske pesmi“ op 5. se že tiskajo, in bojo do konca tega meseca gotove. V tem zvezku so sledeče pesmi: 1. „Sablja moja“ za glasovir in moški zbor; 2. „Uzor“, samospev z spremljevanjem glasovira; 3. „Domočutstvo“, moški zbor.

Prosim moje prijatelje in znance in vse ljubitelje narodne umetnosti, naj se potrudijo tudi naročnikov nabirati. Na vsakih 5 eksemplarov dajem enega po vrhu. Cena je 1 gld. Denar se pošlje naprej ali po poštne povzetji (Postnachnahme).

Na svetlo prišle so moje „srbske, hrvatske in slovenske pesmi“ (op. 4) in sicer: 1. Slavenska himna; 2. Onam' onamo; 3. Moja ladja; 4. Što čutiš; 5. Oj krčmar, čaše amo; 6. Bogovi silni; 7. Beše jedno zlatno doba. Cena temu zvezku je 2 gold. Kdor vzame 5 eksemplarov, dobi enega po vrhu.

Prosim vsa sl. vredništva slovenskih časnikov, da to povabilo v svoje liste sprejmejo.

Davorin Jenko,

Praga Václavské náměstí Nr. 13 u zlaté husi

Napoleonove sanje na St. Heleni. *)

Lirična rapsodija. Zložil Fr. Zakrajšek.

Veličastni križ na jugu
Sveti Heleni samotnej
'Znad višav čarobnih, zvezdni križ.
Noč je. Nad vzhodno Afriko
Čuva mesec zvesto kakor váruh.
Afrika nemi, na Heleni je molk;

*) V spomin nekterim bralcem rečemo le to, da mogočni ranjki francoski cesar Napoleon I. je umrl v prognanstvu in zaporu na otoku sv. Helene (na atlantiškem morji), kjer je bival od 18. oktobra 1815. do 5. maja 1821.

Le valovi krog nje bijejo,
Al' šep'tajo ko duhovi. On molči,
Ki v sto bitkah je govoril gromno,
On molči ko lev po afrijskih brlogih,
Kakor lev, pa v ječi. Oj tak prešle
Cesarósti i bliščobe zemske!....
Sreče kolo ino zmage, ki je
Neprestano ž njim drvilo, se je zdajci
Podrobilo pod njegovim slavnim vozom. —
Glejte, Aleksander, Cezar, Atila,
Hrabrost njih i strast v osebi enej,
Junak vsesilni spava.... Sanjsk genij
Vstaja zdaj kot grozen duh, i denes
Res pregrozen. Genij, bodi milosten!
Oj nikar ne straši ga! Ne vidiš
Na njegovem čelu kesa brazd
In otožnosti?... Ne strupi sná mu,
Človek, šibka stvar je, da-si vsesilnež
Bivši. Grozen si, pa še groznejši
So pajdaši tvoji... —
Kës, ta pekelnik vže šanta tje,
Sum, majalo kakor jambor,
Lakomnost z odprtim žrelom,
Srd, v očesih plamen žar,
Genij izdajalec, ki se muza
Ino zvija, da izpazi bók
Nezačuvan, kakor gad po bosem
Tam škilec opetji. I zavid,
Žveploličnik stopa ž njimi.
Zvesta druga sta jim:
Laža in obrekovalec, demon hudi,
Lisec zviti, nikdar siti v sramotenji,
Zmanjševalec škodoželjni, lažji vitez,
Zlódejev sin, rojen u najnižem
Dnu nočičga Hada... Vsi ti sveto
Stopajo po sanjskem odru. Dobrohlinci
Milega obličja so, a v buči nič,
Nič ko misli, ki je kuha Satan,
Ko je najbolj jezen. Proč pogled!
Kaj pa tam krdelo? Iz Elizije
So duhovi. Spredej dva: Kraljica, kralj,
V dolzih, belih haljah. Grb francoski,
Kroni sti francoski; i pred njima:
Zástava, na kej se čita: Proklet bio!
Sprevod presijajin, kralja vreden.
Gnječa tu vojaštva, godba tam prehaja
Iz grmečosti v vesele, mile glase,
Povračaje zopet se v grmečost.
Daleč tam bobnenje, da se uho plaši,
Ko kjer morje toči se čez strme góre.
Bliže uk, rožljanje, cepetanje,
Javk i bojevitih kónj rezgét.
Videz je ko blizu hrumnega Pariza.
Pa kedó sta kronosca?
Z liljami ponosnimi nad žezli?
Vojvoda Enghien z zaróčnico
Tú obhaja nočni god, ki ga v sumu je
Bil izročil Korsikanec rabeljnu,
Da 'znebi se zadnjega strahú.
Kakor srečata se dva leva v pušči,
Ta nenadejanega ugleda spné se
V snah, pa zarohní ognjenično: „Enghien!
Enghien? Kaj rabelj ni zadosta
Še pritistol?... Pes ti rabeljski,
Izdajalec, pekla ti zalega
Kaj strmiš osupel proti meni?
Glej, Enghien živi, ti pravim;
Tu je, viš'ga, i se smeje tvojej pesti...
Furije te premikastile!
Tak si ga izročil sencam?